

1873. 30. Nov. 1895: 1. Beh. af Lovf. om Forlæng. af Konverteringslov 15. Feb. 1895. 1874

da det maa anses for sikkert, at dette vil bidrage til, at endnu adskillig flere ville faa godt af de heldige Forhold, Rentemarkedet frembyder, idet denne Præmie sikkert vil tilskynde adskillige til at benytte den, som ellers ikke vilde gøre det. Det forekommer os ogsaa, at Billighed taler for at forlænge Loven et Par Terminer. Der er adskillige Debitorer, der have deres Laan paa et Aars Opsigelse, og hvis disse skulde faa godt af den i Fjor vedtagne Lov, skulde de have deres ældre Prioriteter opsagte feneft den 1ste Juni i Aar; men det var ikke faa let for alle, der kunde ønske dette, at naa dertil. Inden Stykdomerne sigte deres gamle Laan op, vilde de i Reglen helst vide, hvor de kunne faa ny Laan, og selv om de bestemte sig til at gaa til Kreditforeningerne, hvor Laan jo altid kunne faas, er det af meget stor Betydning for dem at vide, om de kunne faa Laan, der ere store nok — desværre have Debitorerne i overordentlig mange Tilfælde Brug for saa store Laan, som de kunne faa. Men fra Loven om Lettelser ved Konvertering af Prioritetslaan i Fjor blev vedtagen og indtil 1ste Juni, kunde der knæbent nok blive Tid til, at de, der havde Laan paa et Aars Opsigelse, kunde faa de som Bilag til Laanbegæringerne nødvendige Dokumenter skaffede til Beje, saa deres Ejendomme vurderede og faa Laan bevilgede o. s. v. inden 1ste Juni. Saa længe disse Debitorer ikke havde Visshed for, at de kunde faa tilstrækkelig store Laan, vilde de i mange Tilfælde være afskaarne fra at kunne sigte op til 1ste Juni. Derfor forekommer det os, at haade de Forhold, som endnu ere til Stede paa Rentemarkedet, og Billighed taler for at forlænge Loven. Jeg skal derfor paa Forslagsstillernes Begne paa det bedste anbefale dette til den højtærede Finansminister og til det høje Ting.

Finansministeren (Lüttichau): I Anledning af det forelagte Lovforslag og de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, skal jeg ikke undlade at udtale som min Mening, at man bør give dette Lovforslag sin Tilslutning. Det forekommer mig nemlig, at den Udgang, der har været til at konvertere, bør fortsættes en Tid lang endnu. Det er ganske vist, at Pengemarkedet i forrige Termin har været billigt og af

den Bestaffenhed, at Konverteringen har kunnet fremmes og ogsaa er fremmet med ikke saa lidt Kraft; men der er et Moment, jeg særlig vil fremdrage, og det er det, at enkelte Debitorer have ventet paa Afgørelsen af, om de kunde faa Nedsættelse i de Renter, de nu maa svare, uden at de hidtil have kunnet faa bestemt Svar eller opnaa den attraaede Rentenedsættelse, og i saa Henseende synes det mig at være billigt, at man giver Debitor og ganske vist ogsaa Kreditor en forlænget Frist til Afvikling. Opnaas ikke den attraaede Rentenedsættelse hos de nuværende Kreditorer, vil der muligvis finde Opsigelse Sted og Konvertering paa anden Maade. Jeg skal altsaa stille mig velvillig over for det foreliggende Lovforslag, men skal dog samtidig gøre opmærksom paa, at Rigsdagen, hvis den gaar ind paa Lovforslaget, og dette bliver vedtaget, ogsaa maa stille sig for Dje, at dette Forlængende har en forøget Indtægtsnedgang til Følge for Statskassen. Det er noget, der følger af sig selv; thi haade de ordinære og de ekstraordinære Prioritetsomblytninger ville medføre en Formindsfelse af Gebyrerne ved Retterne og en Formindsfelse af Stempelgebyrerne. Det er vanskeligt her at opgibe bestemte Tal med Hensyn til Juni Termin, hvor Loven af 5te Februar 1895 jo allerede har virket, og det er altsaa kun nogle ufuldstændige Oplysninger, jeg kan give. Jeg har imidlertid ladet undersøge de indkomne Rets ekstrakter for April og Juli Kvartaler 1895, og der vil findes bortfaldet og tilbagebetalt Gebyrer i Henhold til den nævnte Lov i Østifterne uden for Kjøbenhavn til et Beløb af 12,973 Kr. 27 Ø., i Sylland 31,619 Kr. 97 Ø., og i Kjøbenhavn eller Læste ved Hof- og Statsretten vil der ifølge Bievskrivningskontorets Oplysninger, være et Beløb af ca. 9,400 Kr. at opføre paa samme Konto, saaledes at altsaa de bortfaldne og tilbagebetalte Gebyrer i alt for de nævnte to Kvartaler udgøre ca. 54,000 Kr. Dertil vil jo endnu komme Stempelgebyrer, der ere bortfaldne, og desuden en Del Udsættelsesgebyrer ved Retterne, som endnu ikke ere noterede, idet der kan henligge Obligationer, som ikke ere ekspederede og derigennem være Beløb, som endnu ikke have funnet opgives. Det skal ved Siden heraf bemærkes, at der paa Annærmningerne til